

Õhtu üks kulminatsioone. Tänapäevase eesti opereti tipp – Tõnu Kilgas ja "need neiu kabareest".

RAIGO PAJULA

Kuning(a)lik operetikummitus

Kuning(a)lik operetikummitus

On laupäeva pärastlõuna ja Linnahalli suunas liiguvad massid, et näha–kuulda muusikafantoomi.

Ei, mitte maailmakuulsat Andrew Lloyd Webberi "Ooperifantoomi", vaid kodukootud, kuigi maailmakuulsate operetimeistrite Johann Straussi, Imre Kálmáni ja Franz Lehári muusikaga "Operetifantoomi".

"Nahkhiire" avamängu saatel tulevad lavale Estonia Teatri opereti juhtfiguurid. Naised kogunevad N ja mehed M tähe alla. Selleks ajaks, kui avamäng lõpeb, on ka hilinenud publik koha leidnud (nemad ei kuulnudki, et mobiiltelefonid tuleb välja lüüda). Siis käib kärgatus, tulevärk on küll üsna tüürike, aga suitsu jätkub esimese osa lõpuni.

Kus suitsu, seal tuld...

Suits levib üle saali ja võtab nii mõnegi hingamisteed kibedaks. Ei kdesta lauljaid! Kui suits lavalt vähegi hajub, on keskpodiumil härrasmeelik fantoom, kes lavastaja Neeme Kuninga häälega teatab, et teda ajab nutma eesti elu, et see on sellepärast nii, et puudub operett. Ja hakkavadi

Estonia "Operetifantoom"
kolmel õhtul 22.–24. novembrini
Tallinna Linnahallis.
Sfenaarist–lavastaja
Neeme Kuningas.

kõlama tuttavad lood Lehári, Kálmáni ja Straussi muusikaga. Esinejad tunduvad nautivat suurt lavaruumi, kus uhketes kostüümides on lahe liikuda. Heli ei ole kõige parem, Linnahalli võimenduselt ootaks enamat. Aeg–ajalt proovib keegi laval olevaid lühtreid põlema panna, aga ei see õnnestu.

Nn kavaleht ei anna millegipärast teavet, mida esitatakse ja kes esitavad. Paremale tabloole, publiku selja taga, ilmub kiri, kes oskab vaadata, saab teada. Vasakpoolne tabloo on rikkis.

Osatäitjad ja numbrid vahetuvad. Mõnda kuulatakse suurema tähelepanguga, nagu laulu Lehári "Naeratuste maast". Ivo Kuusk on heas vokaalses vormis. Hooga läheb Sirje Puura ja Hans Miilbergi duett "Marizast". Apelausist on aru saada, kellele publik oma hääle annab. Esimese poole lõpetab "Viini vere" finaali.

Vaheajal on näha, et mõnedki lah-

kuvad, aga valesti teevad, sest õhtu läheb tõusvas joones. Lühtrid küll ei lähe põlema (korraaks käib siiski sähvatus "Nahkhiire" tertsetis), aga mõlemalt tabloolt saab nüüd lugeda, kes ja mida esitab.

Mariza etteastelaul Helgi Sallolt ja duett koos Hans Miilbergiga sütitavad publiku. Siis tertsett "Marizast" Annika Tõnuri, Hans Miilbergi ja Voldemar Kuslapi esituses ja kui jõutakse "Silvani" – marss–ansambel Tõnu Kilgaselt, Voldemar Kuslapilt ja Villu Valdmaalt ning Boni laul Tõnu Kilgaselt ja balletirühmalt, ei saa väita, et eestlasel puudub temperament.

Tõusvas joones

Teksti juures "need neiud kabaareest" ja "ilma naisteta on kurb maailm" laulab ja plaksutab nii mõnigi meeshääl, vähemalt sektoris C, kõvasti kaasa. Ka balletirühm laulab. Lugesin kuskilt, et "Operetifantoomil" on veel alapealkiri "Salapärase "Nahkhiire" uskumatu armulugu"?? Õhtu lõpetavadi "Nahkhiire" hitid – tertsett Pirjo Levandilt, Margit Saulepilt ja Mati Kõrtsilt, Adele kupleed Pirjo Levandilt ja II vaatuse finaali, kus kaunikõllaliselt soleerib Mati

Kõrts.

Operett pole minu meelisžanr, aga meil on palju heal tasemel operetilauljaid. Küllap tõdes seda ka lavastaja, kes fantoomina jälgis oma truppi. Noor ja võimekas dirigent on Erki Pehk.

Operetifantoom?

Võib–olla olnuks ausam nimetada toimuvat opereti–gala või lihtsalt suur operetikontsert või koguni operetiklubi. Võib–olla müüs nimi "fantoom" lihtsalt rohkem, sest kuuldavasti kolm enam–vähem täissaali Linnahallis näitas, et vajadust ja huvi sellise õhtu vastu on. Publiku nägudelt peegeldub rahulolu, küllap ka vaheldus poliitikakummituste kõrval, mis meedialite kaudu kodudesse jõuavad. On tulnud üksi ja perekonniti, on lapsi ja vanureid, on prominentne jä lihtrahvast. Linnahall tühjeneb. Lahkudes mõni vilistab või ümisesib tuttavat viisikest. Rahvas hajub. Tulles läbi vanalinna on see nii ilus, vaikne ja peaaegu inimtühi. Kas tõesti läheneb vaimude tund?

Ei, kellaosutid lähenevad alles seitsmele ja pikk õhtu on veel ees.

RAILI SULE